

A Konfliktā iesaistītās puses:

❖ Kunga armijas pavēlnieks.

- Kad Jozua lūdza pie Jērikas, lai saņemtu dievišķu norādījumu ieņemt pilsētu, viņa priekšā parādījās karavīrs ar izvilktu zobenu (Joz 5:13).
- Kad Jozua Viņu izjautāja, Viņš noliedza Savu piederību kādai zemes armijai. Viņš bija Kunga karaspēka Virspavēlnieks (Joz. 5:14).
- Pielūgsmē, Viņš atklāja, ka Jēzus ir pats Dievs - Daniēla grāmatā pieminētais Mihaēls (Joz.5:15; Dan.12:1).
- Lūgšana tika uzklausi. Lai Jozua iegūtu mieu, Dievs uzņēmās vadīt šos notikumus. Jozuam kā Izraēla tautas vadītājam bija tikai jāizpilda patiesā Virspavēlnieka - Dieva - pavēles.

❖ Karš Debesīs.

- Var teikt, viens gaišības eņģelis uzsāka karu. Viņš tika radīts kā augstākās pakāpes ķerubs, Dieva kalnā, staigāja starp degošām oglēm, bija dārgs, pilnīgs... (Ec 28:12-15).
- Apveltīts ar brīvu gribu - kā visas Dieva radītās saprātīgās būtnes - lucifers nolēma sacelties un sagrābt Dieva troni (Jes.14:12-14).
- Lai gan viņam sacelšanās neizdevās, kopš tā laika Visumu ir pārņēmis karš. Sātanam un viņa eņģeļiem, pārņemot varu virs zemes, ir viens vienīgs mērķis - izjaukt Dieva glābšanas plānu, glābt cilvēci.
- Kanaānas iekarošana bija svarīga kauja šajā karā.

❖ Varenākais Karotājs.

- Pats Dievs ir attēlots kā "karavīrs", varenākais kaujas Karotājs (2.Moz.15:3; Ps.24:8).
- Taču Dievs karo nevis ar cilvēkiem, bet ar garīgām būtnēm, pie kuriem tie pieder. Sērgas ir aprakstītas kā karš pret Ēģiptes dieviem, t.i., dēmoniem (2.Moz.12:12; 5.Moz.32:17).
- Dievs vēlas iznīcināt ļaunumu. Tāpēc tika izraidīti no Kanaānas tie, kas bija nolēmuši nostāties sātana pusē. Dievs atdeva zemi tiem, kas bija nostājušies Viņa pusē.
- Šodien karš turpinās, bet ne par teritorijām. Cīņa notiek par katru ģimeni, par katru cilvēku. Nav neitrālas teritorijas. Vai nu mēs esam ar Dievu, vai ar ienaidnieku.

B Konflikta stratēģijas:

❖ Kungs cīnīsies tavā labā.

- Sākotnējais Dieva plāns bija iekarot Kanaānu ar pārdabiskiem līdzekļiem, neiesaistot Israēli cīņā (2.Moz.23:28). Ja tauta būtu ticējusi, tas būtu noticis.
- Bībelē ir daži piemēri, ko Dievs darīja, lai glābtu Savu tautu, neizmantojot ieročus pret ienaidniekiem: Kungs iznīcināja ēģiptiešu armiju Sarkanajā jūrā (2.Moz.14:24-28); ar krusu iznīcināja kanaāniešus (Joz. 10:11); ar uguni iznīcināja tos, kas nicināja Eliju (2.Ķēn. 1:9-10); sūtīja lāčus pret tiem, kas izsmēja Elisu. (2.Ķēn. 2:23-24); Kungs panāca mieru, sitot sīriešu armiju ar aklību (2.Ķēn. 6:14-23); Kungs sūtīja pret amoniešiem un moābiešiem ļaunas varas, kas viņus iznīcināja (2.Laiku 20:15-17, 22-24); vienā naktī tika nogalināti 185 tūkstoši asīriešu (2.Ķēn. 19:35); Hērodam uzsūtīja nāvējošu slimību (Ap.d.12:21-23)

❖ Otra labākā izvēle.

- Līdzīgi kā pirmsplūdu ļaudis vai kā Sodoma un Gomora, arī kanaānieši bija pārkāpuši žēlastības robežas un saistījušies ar sātanu (1.Moz.6:5; 18:20-21; 15:16).
- Viņiem visiem bija paredzēta otrā nāve, mūžīgā nāve. Dzīves paildzināšana šeit nemainītu viņu galīgo likteni. Un Dievs ļāva Isrēlim šajā gadījumā (Kanaāna ieņemšanā) aktīvi piedalīties iznīcināšanā.
- Kāpēc gan to nedarīt pašam Dievam, kā Viņš bija iecerējis? Viņu neticības dēļ. Pirmo reizi par karu Israēls uzzināja pēc tam, kad viņš sacīja: "Vai Tas Kungs ir mūsu vidū, vai nav?" (2.Moz.17:7-9).
- Aktīvi piedaloties šajā cīņā (fiziski viņiem, garīgi mums), mēs attīstām beznosacījuma uzticību Dieva palīdzībai.